

РЕШЕНИЕ

№ 719

гр. Бургас, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА М. МИХАЙЛОВА
като разглежда докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20232120200352 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. Х. М., ЕГН:*****, срещу Наказателно постановление № 22-0000549/09.01.2023г., издадено от директор на РД „АА“ гр. Бургас, с което за нарушение на чл. 24а, ал. 2, т. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС на основание чл. 178б, ал. 5, т. 1 от ЗДвП му е наложено наказание глоба в размер на 500 лева.

Жалбоподателят оспорва обжалвания акт като незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Оспорва извършването на нарушението, като излага, че към датата на записване кандидатът е притежавал необходимото удостоверение за психологическа годност за обучение за категория „D“. Алтернативно поддържа, че не е била посочена в нарушение на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН конкретната нарушена правна норма, тъй като нормата на чл. 24а, ал. 2, т. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТ е бланкетна и не е ясно, кое правило на поведение е било нарушено от жалбоподателя. Сочи, че не става ясно коя е датата на нарушението като задължителен реквизит на АУАН и НП, тъй като в съдържанието на двата акта има посочени две дати (16.12.2022 г. и 07.12.2022 г.) Поддържа възражението за наличие на несъответствие относно субекта на нарушението, като за жалбоподателя е налице неяснота в какво качество му е била ангажирана отговорността за нарушението „ръководител на учебен център“ или „ръководител на учебна дейност“. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. З. М.. Поддържа жалбата и доразвива изложените в нея доводи, Претендира разноси.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, чрез процесуалния си представителоспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита, в която развива доводи за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Свидетелката С. А. на длъжност инспектор към РД „Автомобилна администрация“ е извършила проверка на учебен център „... ООД с ръководител жалбоподателят. При проверката свидетелката А. извършила справка в Регистър на психологическите изследвания на водачите за явяване на психологическо изследване на и констатира, че има удостоверение № 664783/14.07.2020 г. за психологическа годност за водач на обществен превоз за пътници и товари. Свидетелката установила, че Ангелов е бил записан на курс в учебен център „...“ ООД за категория „D“, без да притежава удостоверение за психологическа годност за категория „D“.

При така направените констатации свидетелката А. съставила срещу жалбоподателя АУАН, за това, че в нарушение на 11, ал. 1 от Наредба № 36 на МТ е записал кандидат за обучение за категория „D“ без да притежава удостоверение за психологическа годност за съответната категория („D“). Впоследствие е било издадено и обжалваното в производството наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства. Доказателствата по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. Показанията на свидетелката А. са обективни, логични и безпротиворечиви, поради което съдът напълно им дава вяра. Показанията на свидетелката А. изцяло се подкрепят от приложените в преписката писмени доказателства. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентни органи (съгласно Заповед № РД -08-30 от 24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията) в сроковете по чл. 34 ЗАНН. Настоящият

състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при съставяне на АУАН и издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на материалния закон, които обуславят отмяна на обжалвания акт.

В случая на жалбоподателя се вменява извършено нарушение на чл. 24а, ал. 2, т. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТ, съгласно която разпоредба ръководителят на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС е длъжен да осигурява спазването на изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС по чл. 153, т. 1 ЗДвП при извършване на обучението. От фактическа страна АНО е приел, че жалбоподателят е допуснал да се обучава за категория „D” кандидат, който не притежава необходимото психологическо удостоверение за категория „D”.

За целите на настоящото производство обаче, за да се ангажира административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното нарушение е необходимо да се установи по категоричен начин, че същият е знаел, че кандидатът не е притежавал необходимото удостоверение за психологическа годност. Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Следователно, за да се приеме, че едно деяние е нарушение следва то да е било извършено виновно от установения като нарушител. Настоящият състав достигна до извод, че по делото липсват доказателства за виновно поведение от страна на жалбоподателя, поради което се изключва възможността да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност за процесното деяние. Този извод съдът прави с оглед наличните по делото данни. В административнонаказателната преписка е налично писмено доказателство, приложено към жалбата – удостоверение за психологическа годност на№ 664783, видно от което, че кандидатът се допуска за категория „D”. Посоченото удостоверение е издадено на 14.07.2020 г. и е валидно до 14.07.2023 г., следователно към датата на записване на кандидата 22.02.2022 г. процесното удостоверение е било валидно. Същото е било представено от кандидата към момента на записване в учебния център „.....”. Контролните органи в лицето на свидетелката А. са констатирани, че не е притежавал удостоверение за психологическа годност за категория „D”, след извършена справка в регистър за удостоверенията. За жалбоподателя не е съществувало задължение да извършва проверка в регистъра на удостоверенията дали в действителност на кандидата е било издадено процесното удостоверение. За да се запише за обучение за категория „D” е било достатъчно кандидатът да представи валидно удостоверение за категория „D”, каквото е било представено от По тази причина според съда неправилно е да се вменява във вина на жалбоподателя, че не е извършил справка в регистъра за удостоверенията, за да провери дали има издадено удостоверение на кандидата. След като такова е представено към момента на записване в учебния център, за жалбоподателя не е съществувало съмнение, че кандидатът не притежава необходимото удостоверение, за да извърши допълнителни

справки. Следователно предвид факта, че при записването кандидатът е представил удостоверение за психологична годност с отметка допуска се за категория „D“, жалбоподателят не е осъществил нарушението от субективна страна. Ето защо съдът намира, че по делото липсват категорични доказателства за виновно поведение от страна на жалбоподателя при извършване на процесното деяние.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвид извода на съда за основателност на жалбата и за отмяна на обжалваното наказателно постановление, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на жалбоподателя следва да се заплатят направените разноси за изплатено адвокатско възнаграждение. Видно от представен по делото договор за правна защита и съдействие жалбоподателят е платил в брой 400 лева за адвокат, като същата сума се претендира за присъждане. Следователно претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси в размер на 400 лева е основателна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0000549/09.01.2023г., издадено от директор на РД „АА“ гр. Бургас, с което на П. Х. М., ЕГН:***** за нарушение на чл. 24а, ал. 2, т. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТ на основание чл. 178б, ал. 5, т. 1 от ЗДвП му е наложено наказание глоба в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" да заплати на П. Х. М., ЕГН:***** сумата от 400 лева, представляваща разноси за платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____